

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Quodsi itaque peccatorum mole oppressus es, ut cum Paulo queri tenearis: Scio quod in me, hoc est, in carne meâ nihil boni habitat &c. ex Rom. 7. v. 18. seqq.

Regnum Christi non est terrenum regnum, ideò neutiquam mireris, in mortalitate hâc peccatum tibi adhærere, aliud enim regnum futurum est, ubi populus Dei omnes iusti erunt. Esa. 60. v. 21.

Quodsi inopiâ laboras, in hâc miseriarum valle, ut mulier illa de uxoribus Prophetarum, quæ nihil quicquam in domo suâ habebat, nisi lagunculam olei, 2. Reg. 4. v. 2. Regnum Christi non est terrenum, in quo affluentia terrenorum honorum sit: sed qui conregnabit, ante sustineat oportet, 2. Tim. 2. v. 12. Elegit enim Deus pauperes in hoc mundo, divites in fide, & hæredes regni, quod repromisit, diligentibus se. Jacob. c. 1. v. 5.

Quodsi maximis calamitatibus opprimeris, ut cum Jobo queri possis: Si appenderetur afflictio mea in staterâ, & calami-

tates meæ apponderentur, tunc graviores essent, quam arena maris, Job. 6. v. 3. Iterum memineris regnum Christi non terrenum esse, sed qui hâc discipulus ejus esse vult, abneget seipsum oportet, & tollat crucem suam, & sequatur Christum, Matth. 16. v. 24. Interim hoc solatium nobis reliquum est, quod momentanea levitas tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æterni gloria pondus operetur in nobis. 2. Cor. 4. v. 17. 18.

Quodsi mortem exhorrescis, qui animam à corpore separat, ut tanquam à tinea consumatur pulchritudo tua. Psalm. 39, 12. Regnum Christi non est terrenum, adhuc alia vita nobis restat, in quâ mors non erit, Apoc. 21. v. 4. sed abundantia gaudiorum in vultu Dei, & delectationes in dextera ejus, in æternum. Id quod nobis largitur Deus ter Opt. Max. per Jesum Christum Dominum, & Salvatorem nostrum! Amen.

* *

Dominica Judica.

Evangelium, Iohan. 8. v. 49. --- 59.

EXORDIUM.

Refert liber Sapientiæ, quod eo in loco, ubi olim Sodoma & Gomorha sita fuerunt, arbores crescant, quæ immaturos fructus ferunt, hoc inde ortum, quia Deus igne & sulphure has civitates delevit. Sap. 10. v. 6. Gen. 19. v. 24. His non modò terra in qua civitates hæ sitæ fuerunt, exusta & vastata est: sed cum ulavit se quoque ibidem foetens bitumen, quod adhuc hodiè urit, & mare mor-

tuum appellatur, ob venenatos vapores, ex eo orientos animalibus pariter, & avibus supervolitantibus pestiferos. Ad littus arbores visuntur, fructus ferentes, colore edulibus similes, carpentium verò manibus in fumum dissolvuntur, & cinerem, ut non modò Judaicus Scriptor Josephus: sed & ethnici, Solinus & Tacitus testantur. Vetus-
tissimus Latinorum Patrum Tertullianus, his versibus comprehendit:

T 2 Tota

Tota rōgus regio est, hinc atro horro-
re favilla

Hincq; situ cano cineres incendio si-
gnant,

Semperemta etiam si qua illic jugera,
lætas

Autumni conantur opes, facilè opti-
ma sese

Promittunt oculis, pyra, persica & o-
mnia mala,

Donec carpuntur: Nam protinus indi-
ce tactum

Solvitur in cinerem, sit vana favillaque
pomum.

Hæc poma Sodomitica imago sunt, o-
mnium hypocritarum, qui exterius piete-
tem & humanitatem simulant, interius au-
tem in felle amaritudinis sunt, Act. 8. v. 23.
Imprimis verò externum splendorem sæpè
fallere videmus, quo illi, quorum oculi eo
obfuscantur, sæpè decipiuntur. Ideò orat
David: Domine averte oculos meos, ne vi-
deant vanitatem, Ps. 119. v. 37.

Quis non existimasset, Hierosolymis
sanctissimos quosque habitasse, semper
clamabant: Templum Domini, templum
Domini, Jer. 7. v. 4.

Sed in prælecto Evangelio audimus,
quid monstri aluerint: Christi enim auto-
ritas apud ipsos nulla est: sed ut Samari-
tanum, qui Diabolum habeat, eum calu-
miantur. Contrà, Abrahamum patrem
suum jactant, cum tamen de fide Abraha-
mi planè declinassent, Abraham enim exul-
tavit, ut videret diem Messia, & vidit, &
gavifus est, ut Christus ipse ait. Judæi ve-
rò persequerantur Messiam, dicentes: No-
lumus hunc regnare super nos, Luc. 19, 14.
Ecce! poma Sodomitica, exterius colo-
rem mentientia, sed intus nil nisi fu-

mum & favillam, h. e. immunditiam &
malitiam.

Nos absque ulteriori præloquio ipsam
Evangelii tractationem accedemus, ut di-
scamus ex eo:

I. Ἀποστολικῶν ἑπιστολῶν ἢ *sive notitiam nostri.*

II. Ἐπιτομῆς τῆς ἱστορίας, *sive notitiam Christi.*

J. J.

Exegetis.

Hodierna Dominica à piis Veteribus
appellata est *Judica*, quia olim ex Psal.
43. v. 1. 2. in introitu cecinerunt: *Judica me*
Domine, & discerne causam meam.

Quo ipso procul dubio respexerunt Ev-
angelium nostrum, in quo audimus, quàm
acris disceptatio inter Christum & Judæos
orta sit, ubi hi quidem lapidibus judicare
Christum voluerunt, sed non permisit id
Deus petulantia eorum: postquam enim
Christus veritatem satis defendisset, abs-
condit se, & exivit de templo.

Nos hinc ansâ captâ, *notitiam nostri* di-
scere possumus, si intuemur:

1. *Christi innocentiam.* Confidenter enim
causam suam tuetur, & ait: Quis ex vobis
arguet me de peccato? In Græco est vox
ἐπιτιθεῖν, quæ non modò arguere, sed
firmis rationibus convincere significat, ut
nihil in contrarium afferre possis. Judæi
sanè Christum de multis arguebant, mo-
dò voracem & vini potatorem, Matth.
11. v. 19. modò seditiosum, Luc. 23. v. 2.
modò Diabolum habere eum criminaban-
tur, uti in prælecto Evangelio audimus.
Sed si idem probare debuissent, procul du-
bio aqua ipsis hæssisset. Sic adhuc hodie
non desunt, qui famam proximi lædere
student, sed probatio subinde deficit, quæ